

معماری ایرانی

معماری ایرانی

تمامی بررسی‌ها و کاوش‌های باستانشناسی حکایت از آن دارد که پیشینه معماری ایران به حدود هزاره هفتم پیش از میلاد می‌رسد. از آن زمان تا کنون پیوسته این هنر در ارتباط با مسائل گوناگون، به ویژه علل مذهبی، توسعه و تکامل یافته است.

معماری ایران دارای ویژگی‌هایی است که در مقایسه با معماری کشورهای دیگر جهان از ارزشی ویژه برخوردار است: ویژگی‌هایی چون طراحی مناسب، محاسبات دقیق، فرم درست پوشش، رعایت مسائل فنی و علمی در ساختمان، ایوانهای رفیع، ستونهای بلند و بالاخره تزئینات گوناگون که هریک در عین سادگی معرف شکوه معماری ایران است.

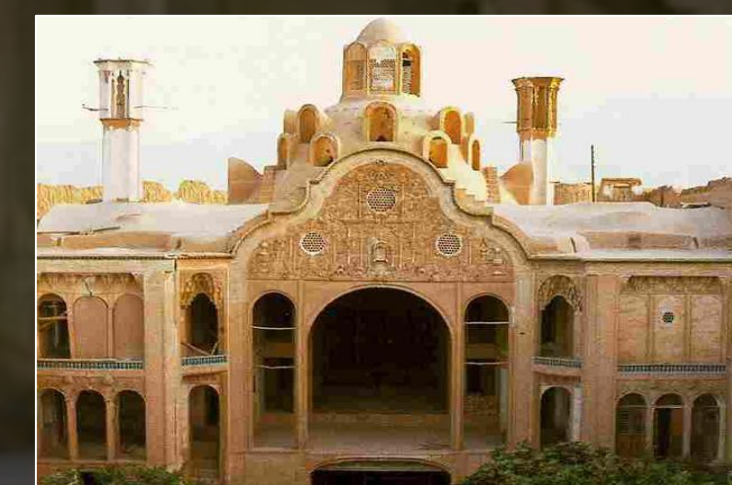
خصایص معماری ایرانی

در معماری ایرانی، با وجود خصایلی چون تناسب و زیبایی سر درها و گنبدها و ایوان‌ها خصیلتی که بیشتر شایستهٔ بررسی است گوهر معماری ایرانی و منطق ریاضی و عرفانی آن است. درونگرایی و گرایش معماران ایرانی به سوی حیاطها، پادپاوها، گودال باغچه‌ها، هشتی‌ها و کلاه فرنگی‌ها که شبستان‌ها را گرداگرد خود گرفته است، از دیرباز جزء منطق ایرانی بوده است.

پیش از این که تخت جمشید ساخته شود، صدها ایوان و شبستان با ستون‌های چوبی و سنگی در سراسر جهان متمدن آن روز ساخته شده بود، ولی نخستین بار در تخت جمشید می‌بینیم که ستون‌ها تا آخرین حد ممکن از هم فاصله گرفته‌اند با این که در بعضی از معابد کهن خارج از ایران (مثلاً مصر) فاصلهٔ دو ستون چیزی نظیر قطر آن‌ها بلکه اندکی کمتر است.

معمار ایرانی توانست وسیع‌ترین دهانه‌ها را با کست افزود بیمون‌ها به وجود بیاورد و آرایش‌های گوناگون و سرگرم‌کننده خلق کند؛ به گونه‌ای که ساختمان دو اشکوب به اندازه‌ای از هم دور شده که گویی اشکوب زیری بعدها بر آن افزوده شده است.

از امتیازات معماری ایرانی این است که هرگز از مکان هندسی همگن برای پوشش استفاده نشده و از اصطلاحات و نام چفدها(قوس) و طاق‌ها و گنبدها در زبان فارسی پیداست که بیشتر به شکل بیضی و تخم مرغ و بات (بیز) توجه داشته‌اند.

تهیه‌کننده:
دانشجوی معماری علی پری زاده

منابع: پیرنیا، محمدکریم، آشنایی با معماری اسامه ایران، سروش دانش، ۱۳۹۲- friendlyiran.com 14p.ir

hobutir

hobutir

hobut.ir

09109082294

منابع: